

nifterens Underſøgelse, vil jeg anſe det for naturligt, at den ærede Miniſter ſelv ſøger at komme til Klarhed over det Forhold, hvorunder denne Kommune lever. Det er min Overbeviſning, at den Forſtaaelse, ſom den ærede Miniſter da kommer til, vil have langt større Betydning, end det vilde have, om jeg stod her og ramsede en hel Del af diſſe Enkeltheder op. Jeg antager nemlig, at Finansudvalget har været enigt med den ærede Miniſter om denne Henſtilling, at Miniſteren alſaa er villig til at modtage den, og at der ſaa vil blive taget fat paa Arbejdet ſaa ſnart ſom muligt. Jeg betvivler da ikke et eneſte Øjeblik, at Miniſteren da vil komme til Erkendelse af, at det er en fattig Kommune, og at der har været god Grund for Kommunen til at henvende ſig til Staten, og jeg haaber, at Miniſteren, naar han kommer til den Erkendelse, vil bidrage, hvad han formaar til at hjælpe Kommunen op til en Stilling, ſom kan forandre den fra at være en fattig Kommune til at blive noget bedre ſtillet. Jeg tror, at Forholdene der ude ere af den Beſtaffenhed, at naar de ſaa de forſtellige planlagte kommunale Reformer gennemførte, vil der blive et lige ſaa godt Tilgangsſted for velſtaaende Folk, ſom der nu er for Arbejderne. Jeg ſkal derfor indſtrænke mig til at anbefale den meget ærede Miniſter ikke at lade det trække for længe ud, før han tager fat paa denne Underſøgelse. For mig ſtaaer det ſom nødvendigt, at Hjælpen kommer, og at den kommer hurtigt, for jo længere der ſkal ventes, inden Hjælpen kommer, jo ſværvære vil det blive at hjælpe Kommunen til Rette. Jeg er ogſaa overbeviſt om, at den ærede Miniſter vil komme til det Reſultat, at det Sogneraad, der for nærværende Tid er derude, er et arbejdsdygtigt Sogneraad, et Sogneraad med Energi. Vil man ſe hen til, hvad der er lavet, ſiden det ny Sogneraad er kommet, maa man indrømme, at det har forſtaaet at adminiſtrere økonomiſt, og at det paa flere Felter: Bevæſen, Skolevæſen, Fattigvæſen har udrettet temmelig betydeligt med fattige og ſmaa Midler. Jeg vil ogſaa henſtille, da jeg antager, at det vil have nogen Betydning, hvis det ikke ſkulde være muligt at efterkomme Andragendet, ſom det lyder, om den ærede Miniſter da ikke ved en Konference med Sogneraadet kunde træffe Overenſtomſt om, hvad der kunde være Kommunen til Nytte, hvad en kunde ſlaa ſig igennem med, og hvad man paa de kommunale Reformers Omraade kan ſaa gennemført ved Hjælp af den Støtte, ſom der ſaaſ fra Regeringens Side. Med diſſe ſaa Bemærkninger ſkal jeg tillade mig

at anbefale Andragendet paa det varmefte og bede den meget ærede Miniſter om ikke, ſom allerede før bemærket, at lade det trække for længe ud, før han begynder paa ſine Underſøgelſer.

Zahle: Jeg har begæret Ordet for at ſlutte mig til den anbefaling, ſom fremkom fra den ærede ſidſte Taler (Hørdum), for det Andragende, ſom er fremkommet fra Sundby Sogneraad. Det er jo en ganſke ekſtraordinær Hjælp, ſom dette Sogneraad anmoder Statskaſſen om; men jeg, ſom tidligere har boet i denne Kommune, kan bekræfte, at Forholdene derude ere af ekſtraordinær Beſtaffenhed. Man kan ikke over for dette Andragende ſvare, at det ikke i og for ſig vedrører Staten, thi det er netop i ſit Sammenſtød med Staten, at Sundby Kommune paa flere Punkter er ſtillet paa en ekſtraordinær uheldig Maade. Jeg ſkal ſaaledes gøre opmærksom paa, at vort Militærvæſen ejer en Del af Strandkanten, ſom gaar forbi Sundby. Der gaar langs Stranden en Vej, ſom kaldes Krubttaarnsvejen, og hvortil Afgangen er forbudt private. Dette vil alſaa ſige, at Kommunen er lukket ude fra Vandet og har derved miſtet den Veſlighed, der var for den til her at ſaa ſolgt dyre Grunde til et Villakvarter, der ſikkert kunde være blevet beboet af Folk, der vilde være Kommunen gode Skatteydere. Den er bleven afſtaaren derfra og henviſt til væſentlig at ſaa ſine Beboere fra den fattige Arbejderbefolkning, ſom nu udgør Hoveddelen af Indbyggerne. Det er imidlertid ikke alene fra Vandet, at denne Kommune lukkes ude af Staten. Ogſaa i ſin mere direkte Forbindelse med Hovedſtaden lukkes den ude derved, at Staten ejer og bruger til militære Fabrikker og andre militære Anlæg den væſentligſte Del af det mellem Sundby og Kjøbenhavn liggende Land. Det er alſaa Statens Forhold til denne Kommune, der ſtiller Kommunen paa en ekſtraordinær uheldig Maade. Hertil kommer ogſaa, at Lovgivningsmagten har truffet en Beſtemmelse, ſom har givet Anledning til eller i hvert Fald har gjort gennemførlig den Adſkillelse mellem Taarnby og Sundby Kommuner, der nu er iværkſat, og ſom har bevirket, at Sundby Kommune ſtaaer med en ſtedſe vokſende fattig Befolkning uden at have de ſtore Skatteydere fra Taarnby Kommune til at bære en Del af Byrden. Jeg tror af diſſe Grunde, at der er Anledning for Staten til at yde denne Kommune ekſtraordinær Hjælp. Om at hjælpe den med en Gave, ſom den ærede Ordfører ſagde, er her egentlig ikke Tale. Der er ganſke viſt Tale om en Gave af Renterne i nogle Aar,